

72 szenelő — 29 vagon szén

Herend-bányán gyönyörű idő van, érezni a tavasz lehetését a bányászok mosolyáról, jókedvéről. Különösen azok jókedvűek, akik külszínen dolgoznak és jobban érzik a napsütést.

Nagy termelő műszak van, a herendieknek van mit behozni. hiszen havi tervükkel el vannak maradva. Ezt a napot a tervleamaradás behozására szánják. Jól mozgósították a bányászokat. A pártszervezet és a szakszervezet beszélt a dolgozóknak a Központi Vezetőség határozatáról és ennek megvolt az eredménye, mert a délelőtti műszakban 72 embert tudtak széne telepíteni.

A műszaki vezetőség jól előkészítette a bányát a nagy termelő napra, számított a rendesnél nagyobb létszámra és külön munkahelyeket állított üzembe, kamrafejtéseket, ahonnan a bányászok tudtak szenet adni. Már délelben 1 órakor lehetett látni, hogy nagy eredmény lesz, 26 vagon már kijött a bányából. Közben jött a délutáni műszak, most mennek a felolvasóterembe. Itt valamivel kevesebb a szenelő bányász, azonban a hangulat nagyon jó. A munkához való hozzáálláson látszik, hogy Herend bányászai teljes egészé-

ben magukévá tették a Központi Vezetőség határozatait és tervteljesítéssel támasztják azt alá.

Szól a telefon a főmérnök szobájában. Visnyovszky elvtárs veszi fel a kagylót, izgatott hangon érdeklődik az eredmény iránt. — 28 vagon — hangzik a telefonból a válasz. Elégedetten mosolyog Horváth elvtárs is, a bánya igazgatója a 28 vagon hallatára, pedig még ez nem jelenti a műszak végét, mert addigra még egy vagon szenet megraknak a bányászok és délelőtti műszakban 29 vagon szénrel törlesztették tartozásukat. A délutáni és az éjszakaiak sem maradtak adósaik, a kisebb létszám is megtette a magáét és a nap folyamán közel 70 vagon szénrel járultak hozzá a tröszt és a saját lemaradásuk behozásához.

A pártszervezet, a szakszervezet és a műszaki vezetők feladata ennek a lelkes hangulatnak továbbfejlesztése, megőrzése, mert akkor Herend-bánya nem a lemaradás behozásáért fog harcolni, hanem a tervének minél nagyobb százalékra való túlteljesítéséért.

Minőségi versenyben vannak a tanműhely fiataljai

Sok-sok figyelmes sugárzó fiatal arcot, szorgalmasan mozgó kezét látni az elektrolakatos műhelyben. Az MT tanulói dolgoznak itt. Egy új, igen fontos szakmát ismernek meg. A műhely két nagy tereméből áll, az egyikben az elektro-, a másikban a lakatos szakmát sajátítják el.

Benedek Imre elvtárs, az elektroszakma oktatója, nem kevés büszkeséggel beszél a tanítványairól. De nemcsak beszél, hanem egymásután mutogatja azokat a darabokat, amelyeket a tanulók önállóan készítettek. Így a magasfeszültségű távvezeték kicsinyített mását. Különösen büszke Cserhalmi Józsefre, aki csoportvezető, az otthon DISZ vezetőségének tagja és alapszervi DISZ-titkár. A munkában is élénk. Most kissé lehangozt ugyan, mert vállalásában némi lemaradás mutatkozott, de igéri, hogy a felszabadulási műszakok utolsó szakaszában pótolja ezt a tartozást. Az egyik szatuban elektromos kontrollert reszel, csinosít Ferenczi Jancsi, igyekeznie kell, mert az

egész műhely versenyez és ha nem akar elmaradni, sokat kell adni a minőségre is, mert ez döntő az értékelésnél.

A lakatosműhelyben György István elvtárs az oktató, ő is azt mondja: Legfontosabb a minőségi munka. Mert a szakmát csak így sajátíthatják el. Aztán miniatűr üllöket, majd körzőket mutat. Mind a tanulók készítették és legfőbb értékük, hogy kivételükben, méreteikben mind megfelelnek a követelményeknek is. Jávorfi Gyula és Iker Gyula tanuló elvtársak érik el a legszebb eredményeket. Jávorfi elvtárs az egész március hónap alatt átlagosan 25 pontot teljesített, ami a legkiválóbb eredmény.

Szívvél és kedvvel tanulnak a fiatalok és ami a legfontosabb, már gyakran komoly segítséget nyújtanak a központi műhelynek is. Eredményeik után bizva mondhatjuk, hogy majd a kiválóan képzett elektrolakatosok, nagymértékben megkönnyítik a bánya munkálatait és hozzájárulnak, hogy minél több szén kerüljön a felszínre.

Segíteni akarom a termelést

Ferenc-bánya 48-as frontjának felső szárnyán dolgozom. Két javaslatot szeretnék tenni, az egyik a munkánk megkönnyítését segíti elő, a második biztonságot tesz a fejtést.

Nehéz körülmények között szállítjuk fel a fát, pedig a felső légvágatba van vasút lefektetve, de ez nincs kihasználva. Egy ízben már hozták be rajta fát. Azt kérem, hogy ezután is ott szállítsák részünkre a faanyagot, mert kevesebbet lennének távol a munkahelyről, nem fáradnának el a fabehozatalnál.

Másik javaslatom, a máglya fóratra építése. Azt tapasztaltam, hogy nálunk a 70-es fronton máglya beépítését elég sokan helytelenül végzik, rövid kis klecni-darabokat tesznek le vámoskő alá és fóratot nem tesznek alája, csak a puszta fenékre teszik le a fát. A frontmester nem tudja ezt mindig ellenőrizni, s ezért javaslom, hogy a fóratra szabályos máglyából rakják az alapot, mert így biztonságosabban lehet omlasztani. Ha valaki nem ért ehhez, van közelében tapasztalt vágár, kérjen segítséget, szívesen megmutatjuk.

Ugy a bányászokat, mint a műszaki vezetőket kérem, hogy javaslataimat fogadják el, tervünk magasabb százalékat, több keresztet érünk el vele.

Guczki József
sztahanovista vágár.

Kőművesek nyomában...

Alig három hete kezdtek meg munkájukat a vegyes vállalat kőműves dolgozó a Régi-bánya újtelepi szolgálati lakásokban. Röviden így hangzana száraz megfogalmazása három hét munkájának. De a már elért eredmények, az ott lakók öröme, amivel ezt az újabb segítséget fogadták többet mond.

Az 1-es számú épületben Thies Antal családja lakik. Thiesné, a szorgalmas, gondos háziasszony, most boldogan mondja: *A jövőben nem vesz el tőlem annyi időt a takarítás, az új betonpadlózatot felmosom, nem száll a por, és nyáron még hűsíteni is fog. Tomcsék Sándorné is elégedett, úgy mondja, nem hiába kérte a konyha betonozását, mert meghallgatták a szavát. Ráadásul még az ablakokra is új zsalugátereket szereltek. Id. Szilveszter Sándorné is hálával gondol a kőművesekre. Szorgalmas, rendes embereknek tartja őket, mert nemcsak lebetonozták a konyhaja alapzatát, de megjavították a tűzhelyét és még sok más belső javítást végeztek.*

Egyre kevesebb panasz van és az újabb kivánások már a dolgozók magasabb igényeiről tanúskodnak. Már az asztali tűzhelyeket és

a megígért fürdőkádakat várják. És ahogy bevezették a házakba a vízcsapokat, ahogy lebetonozták a konyhák alapzatát, úgy fognak sorjában eleget tenni a következő kivánásoknak is.

Ahogy elhagyjuk a Régi-bánya újtelepi lakásokat, a Petőfi-szálló II-es épületénél is nagy sürgősséget találunk. Szabó László brigádjának nagyobbik része itt dolgozik. Járda- és gyalogutakat csinálnak, a középső teret parkirozzák, kijelölik a jövődi röplabdapálya helyét. De még azt is megteszik, hogy a szálló külső falait is rövidesen bepuccolják.

Kőművesek nyomában jutunk el és győződik meg saját szemünkkel városfejlesztési politikánk gyakorlati megvalósításáról. Bányászaink, az egykori dűledező konyhák helyén már egészséges lakásokban a fürdőkádakat várják. Szépül, csinosodik a város, könnyebb és korszerűbb lesz az élet, az ígéretük pedig egymás után valószínűsül meg. Kell-e ennél fényesebb példa az életszínvonal emelkedésére. És még arra, hogy amit a párt és a kormány ígér, azt valóra is váltja.

A szakmai oktatásról

1954 decemberében indult be 51 főnyi résztvevővel vágártanfolyam. Ez a trösztnek hatalmas anyagi áldozatába került, ennek ellenére 21-en nem látogatják az órákat, pedig 10 százalékos hiányzás esetén nem engedélyezik a vágárvizsgák letételét. A villamosmű telepkezelő tanfolyam 37 hallgatóval indult ez év február 15-én, a trösztünkötől 25 dolgozó vesz részt rajta. Itt a hallgatók maguk fizetik a tandíjat. Február 22-én kezdődött meg a raktárke-

zelő tanfolyam 5 női és 16 férfi dolgozóval.

A bánya valamennyi női dolgozója részére az elmúlt héten kezdődött meg a 60 órás bányagépező tanfolyam. Még e héten megkezdjük az 50 órás lömestest tanfolyamot 50 hallgatóval két szakban. Április 1-én bányamunkásokban. Április 1-én megkezdődik a bányamentő tanfolyam 61 hallgatóval. A fentiekből látható hogy a tröszt biztosítja dolgozóinak továbbképzését.

Segítő társaink a néphadsereg katonái

A felszabadulási műszak sikeréért folyó termelési csatából a néphadsereg katonái is derekasan kivesszük a részüket. És ahogy Szijjártó Lajos elvtárs, a 48-as front vezetője mondja — megszokták és megszerették a bányát, és ez legjobban munkájukban, elért eredményeikben mutatkozik meg.

Gergely Róbert, Cseh Ferenc, Berki József, Berei Imre, Ujvári László, Kreisz Pál elvtársak szorgalmasan dolgoznak, akik igazán megérdemlik a dicséretet. Csak néhány név, néhány példa, amit hirtelenül ragadunk ki a többi közül. Kreisz Pál elvtárs a polgári életben motorszerviz, az elmúlt év októberében jött a bányába, de már önállóan végzi a munkáját. Hogyan végzi azt megmutatja a keresete és a százaléka. Az elmúlt hónapban 146 százalékkal 2500 forintot keresett. A felszabadulási mű-

szak alatt pedig másfél csille termelési vállalatot tett, amit az eddigiek szerint teljesített is.

Szijjártó elvtárs megfontolja a szavait, mielőtt valakiről véleményt mondana, most mégis így beszél. — *Igazán a legnagyobb mértékben elégedettek vagyunk a néphadsereg katonáinak munkájával, de magatartásával is.*

— Milyen jó tudni, hogy épülő országunknak olyan védelmezője, olyan őre van, amely odaküldi katonáit, ahol a legnagyobb szükség van rájuk. Ezek a katonák pedig mindenhol megmutatják, hogy nem méltatlanok szülőanyjuk, a dolgozó nép bizalmára. Eddig is, és a felszabadulási műszak alatt különösképpen segítettek, hogy minél több és jobb szenet tudjunk adni az országnak. Mi ezért köszönetet mondunk, segítőknek, a néphadsereg katonáinak.

Nincs kihasználva az „Sz 153” rakodógép

A Beszáló-akna 307-es munkahelyén Dublinszky András és csillése dolgozik 153-as rakodógéppel. Szenelő műszak esetén kb. 30—35 csillét termelnek. Dublinszky elvtárs szerint nincs kihasználva a gép, ugyanis a teli csillét 168 métert kell tolni az ereszkéig, ebből 56 métert felfelé. Amíg a csillét fojtolja a telt, várakozni kell, mert nincs üres.

A gép több ember munkáját elvégzi, mégis kénytelen állni a szállítás helytelensége miatt. S ez nemcsak Dublinszky elvtárs véleménye, hanem a bánya több műszaki vezetője azt tartja, hogy az 153-as gép nincs kihasználva.

Hangzott el olyan vélemény, hogy mivel nem gazdaságos a gép, át kell adni más vállalatnak. Ez teljesen helytelen gondolat, mert ez oda vezetne, hogy a dolgozók bizalma a gép iránt — amely kiküszöbölte a nehéz fizikai munkát — csökkenne. S mindez azért, mert a vezetőség nem gondoskodik a szállítás cészerű megegyezéséről.

Javasoljuk, állítsanak kiegészítő munkaadót — ha más műszaki megoldást nem találnak — a 307-es munkahelyre, és így Dublinszky elvtárs szavai szerint az eddigi 30 csille helyett műszakonként legalább 50 csille szenet termelnek.

Ujj Tamás
versenyfelelős.

Ujj elvtárs írása igen hasznos, javasoljuk a Beszáló-akna műszaki vezetőinek, hogy a gép leépítése helyett a műszaki feltételeket javítsák meg. Vegyék észre, amit egy hűsítő dolgozó is észrevesz, hogy a gép iránti bizalmat nem csökkenteni, hanem növelni kell.

Erélyes rendszabályokra van szükség az álbetegek ellen

Sokat írtunk azokról az emberekről, akik betegállományba mennek és a dolgozók keresetéből levont táppénzt kapják, ahelyett, hogy gyógyulni igyekeznének, minél előbb munkába állni, lelkismeretlenül mulatoznak, nem tartják be azokat a rendszabályokat, amit az orvos egészségük érdekében megkövetel.

Slamma János most március 4-én jött dolgozni a bányához. Saját vigyázatlansága miatt baleset érte, s azóta táppénzes beteg. Ennek ellenére a bányászterembe jár mulatni, ahelyett, hogy gyógyítaná magát, berug és újabb balesetnek teszi ki magát, persze gondolja, könnyű így élni, az állami fizeti a pénzt.

Molnár P. János is táppénzes, mégis betegsége alatt két ízben dolgozott. Ahelyett, hogy gyógyította volna magát, Nem beszélve Szabados Lászlóról, aki betegállományban van, de felvette jog-

talantul a vasárnapi előleget. Nem ment le a bányába dolgozni, kétszeresen csapta be dolgozó társait.

Ezek az álbetegek, mert csak így lehet őket nevezni, — hiszen a beteg ember nem jár mulatni, nem megy el jogtalan pénzeket felvenni, — a dolgozó társait bőren elősködnék. Azt a pénzt kapják, amit a becsületesebb dolgozó munkájával megkeres. Ők pedig mulatozás és csalás útján akarják megszerezni. A szakszervezet beteglátogatói leleplezték ezeket az álbetegeket. Valószínűleg meg is vonják tőlük a táppénzt. Legyen ez figyelmeztető azoknak, akik munkatársaik bőren akarnak jogtalan pénzeket felvenni, elősködni, és gyógyulás helyett a táppénzes beteg időt mulatozásra és egyéb haszontalanságokra használják föl. Erélyes rendszabályokra van szükség!

642 csillét szállított ki terven felül a Horák brigád

A fiatalok 1000 csillés mozgalma, a szállító csillések versenyébe friss lendületet vitt. Ezt tapasztaltuk a Ferenc-bánya 1-es főereszkéfejen, amikor Horák János brigádját látogattuk meg. Ugyancsak résztvesznek a mozgalomban, és fogadják, hogy kitesznek magukért. Az egész brigád egységesen, közös akarással végzi munkáját, és ez megmagyarázza azt is, hogy a március hónap 24. munkájára tervezett 21.432 csille helyett 22.074 csillét szállítottak ki az ereszkéből.

A 45-ös szinten Kucsz Lajos elvtárs, az Ernő-bánya kuplisa már a műszak elején hangos kiáltással köszönti a lánc kezelőjét: Adjatok ám elég ürest, mert az én bányám ma megint 1000 csillét akar adni. — Vidamon János, a Skyp-brigád vezetője ugyancsak hangosan kiáltja vissza: Csak ne bízzátok el magatokat, mert még itt van

a Ferenc-bánya is, azok sem adják ám könnyen. A csillék számain kívül a verseny jó lendületét igazolják ezek a rövid beszélgetések is.

A Skyp-akna alatt találjuk Vidamon elvtárs brigádját. Tervszerűen készülnek fel a napi munkára. Ezt bizonyítja, hogy Vidamon elvtárs már a műszak elején gondosan végig vizsgálja a szállító pályákat, és ahol a váltókban, vagy a sínekben valami hibát fedez fel, rögtön kijavítja. Nem történhet meg, hogy a gyors munkát, bármilyen műszaki hiba is, akadályozza.

Az 1000 csillés mozgalom, amint látjuk, komoly eredményeket hoz. Mozgósítja és versenyre serkenti a szállítócsilléseket. Komoly segítséget jelent a felszabadulási műszak sikeres végrehajtásában, és elősegíti, hogy minél több szenet tudjunk a felszínre küldeni.